

نرماتیوهای تکثیر مصنوعی ماهی چالباش

(*Acipenser gueldenstaedti* Brandt, 1833)

بهرام فلاحتکار^(۱) - کوروش امینی^(۲)

hbhafalahatkar@yahoo.com

- ۱ - مؤسسه امورش عالی علمی - کاربردی وزارت جهاد کشاورزی، تهران صندوق پستی: ۱۷۸۳-۱۴۵۱-۱۳۱۴۵
 ۲ - مرکز تحقیقات شیلات استان کلستان، گرگان صندوق پستی: ۱۳۹
 تاریخ دریافت: مرداد ۱۳۷۹ تاریخ پذیرش: دی ۱۳۸۱

چکیده

این مطالعه جهت تعیین نرماتیوهای تکثیر مصنوعی روی ۲۷ عدد مولد ماده و ۱۳ عدد مولد نر ماهی چالباش (*Acipenser gueldenstaedti*) در کارگاه شهید مرجانی گرگان واقع در جنوب شرقی دریای خزر در اوآخر فصل زمستان صورت پذیرفت. مولدهای مورد نیاز از دریا و از صیدگاههای ترکمن و میانقلعه تهیه شدند. پس از نگهداری در استخرهای کوئینتسکی، ۱۲ عدد مولد ماده از جریان تکثیر مصنوعی حذف و سایر مولدهای ماده با ۶۰ تا ۷۵ میلی‌گرم و ۱۳ عدد مولد نر با ۴۰ تا ۵۵ میلی‌گرم عصاره هیپوفیز مورد تزریق قرار گرفته و پس از طی زمان رسیدگی، ۱۰ مولد ماده و ۵ مولد نر به تزریق هورمونی جواب شستند. فاکتورهای مدت زمان رسیدگی، تعداد در گرم تخمک، قطر، وزن و جرم حجمی تخمک، میزان فعالیت اسپرماتوزوئید و غلظت اسپرم، مدت زمان رسیدن به تقسیمات ۴ و ۱۶ تایی و درصد لقاح در هر مرحله، مدت زمان انکوباسیون، درصد تلفات در مرحله انکوباسیون، تعداد لارو حاصله از هر مولد، تعداد لارو در گرم و وزن متوسط لارو و فاکتورهای مورفومتریک و سن جهت هر مولد تعیین گردیدند. در نهایت از این تعداد مولد، ۶۱۷۰۵۴ عدد لارو به حوضچه‌های پرورش نوزاد تحويل داده شد.

لغات کلیدی: ماهی چالباش، *Acipenser gueldenstaedti*، نرماتیوهای تکثیر مصنوعی، دریای خزر، ایران

دریایی خزر و حوزه آبریز آن مأمن و محل زندگی ۶ گونه از ماهیان خاویاری جهان می‌باشد که حدود ۹۰ درصد صید جهانی این ماهیان را تشکیل می‌دهند (Barannikova, 1995). مهمترین گونه صید شده در خزر تاسماهی روسی یا چالباش (*Acipenser gueldensstaedti*) می‌باشد که از نظر اهمیت صید، رتبه سوم را در سواحل ایرانی خزر بخود اختصاص داده است (فلاحتکار و مهرنیا، ۱۳۷۵).

ولگا مهمترین زیستگاه و محل تخمریزی چالباش در حوزه آبریز خزر است (Berg, 1948)، اما بجز این زیستگاه عمده، ماهیان چالباش به رودخانه‌هایی مانند اورال، کورا، سولاک، سامور و در حوزه جنوبی حتی به گرگانرود (لالویی، ۱۳۷۵) و سفید رود (خوش خلق، ۱۳۷۴) نیز مهاجرت می‌نمایند. جمعیت این ماهی در خزر شمالی و غربی بیشتر بوده بطوریکه بخش شمالی خزر زیستگاه و محل تغذیه ماهیان جوان چالباش حاصل از تکثیر طبیعی و مصنوعی در تابستان می‌باشد (نصری چاری، ۱۳۷۲).

مهاجرین پاییزه در همان سالی که وارد رودخانه می‌شوند تخمریزی نمی‌کنند بطوریکه در بخش‌های مختلف رودخانه پخش شده و در بهار تخمریزی می‌نمایند (Holcik, 1989). در ولگا، روی بسترها سنگی و سنگریزه‌ای در ۴ تا ۲۵ متری و جائیکه سرعت آب حدود ۱ تا ۱/۵ متر بر ثانیه است تخمریزی خود را انجام می‌دهند (Tanasichuk, 1964) برگرفته شده از: (Holcik, 1989).

با توجه به تخریب بسترها تخمریزی و از بین رفتن مکانهای تولید مثلی در رودخانه‌های عمده‌ای نظیر ولگا، صید بیش از اندازه و غیر منطبق با تعداد ماهیان جوان جایگزین شونده، فاچاق بالای خاویار در کشورهای حاشیه خزر خصوصاً اذربایجان و آذربایجان و آذربایجان روسیه زیست محیطی، شرایط خطرناکی برای ماهیان خاویاری منجمله چالباش بوجود آمده است. وضعیت ذخایر به گونه‌ای است که در سال ۱۹۹۶ فقط ۲۰۰۰ تن از این ماهیان صید شدند (پورکاظمی، ۱۳۷۶). این در حالی است که در سال ۱۹۷۷ حدود ۲۷۴۰۰ تن ماهی خاویاری از خزر صید شده بود (Vlasenko, 1994). هم اینک وضعیت به شیوه‌ای است که دو گونه شیپ و فیل ماهی در لیست

Archive of SID

(۱) جزء گونه‌های در معرض خطر قرار گرفته و بقیه گونه‌ها نیز وضع بهتری نسبت به آین دو گونه ندارند. با نگاهی به وضعیت ذخایر چالباش در حوزه آبهای ایرانی دریای خزر مشاهده می‌گردد از سال ۱۳۵۰ که نسبت جنسی این ماهی ۱:۳/۶ به نفع ماده‌ها بود، این نسبت به ۱:۱/۱ طی سالهای اخیر تغییر یافته است. همچنین میزان صید از ۳۳۱/۱ تن در سال ۱۳۷۱ به ۴۴/۶ در سال ۱۳۷۹ رسیده است که در همین مدت کوتاه، شدت کاهش ذخایر قابل ملاحظه می‌باشد. با این وضعیت، تکثیر مصنوعی و اقدامات دیگر در جهت بهبود وضعیت ذخایر تاسماهیان باید با حدت و وسعت بیشتری انجام شود. در دهه اخیر ۲۷/۷ درصد چالباش حاصل تکثیر مصنوعی بوده است (Vlasenko, 1994).

بنابراین لزوم تکثیر و پرورش این ماهیان با تأکید بر بالا بردن راندمان عملیات تکثیر مصنوعی، محسوس و ضروری است. دانستن نرماتیوهای تکثیر مصنوعی گونه‌های ماهیان خاوياری در شرایط آبهای ایران و ارائه راهکارها و طرق مناسب در بهبود روش‌های تکثیر می‌تواند روند کاری و بازده آنرا سامان بخشیده و موجب افزایش کمی و کیفی آن شود.

مواد و روشها

مولдин چالباش مورد مطالعه بین ماههای آبان تا اسفند صید گردیدند. جهت صید مولдин از تورهای کاپرونی با چشمی ۱۵۰ میلیمتر (گره تا گره مجاور) و در اعمق ۳ تا ۱۰ متر در دو صیدگاه ترکمن و میانقلعه استفاده شد. در مجموع ۱۳ مولد نر و ۲۷ مولد ماده در این زمان صید و به کارگاه شهید مرجانی که در جنوب سرقی دریای خزر و در ۴۵ کیلومتری شمال شرقی گرگان قرار دارد انتقال داده و تا چند روز قبل از فصل تکثیر در آنجا نگهداری شدند. ضمناً طی این مدت مولдин نگهداری شده تحت هیچ نوع تعذیه مصنوعی قرار نداشتند.

شاخص رسیدگی جنسی مولдин ماده با تعیین موقعیت هسته (Germinal Vesicle) با روش دتلاف و همکاران در سال ۱۹۹۳ انجام یُذیرفت. کیفیت اسپرم نیز براساس شاخص درجه‌بندی

Archive of SID

پرسوف، ۱۹۴۱ برگرفته شده از: کهنه شهری و آذری تاکامی، ۱۳۵۳ تعیین گردید. پس از آمادگی جهت عملیات تکثیر مصنوعی، لقادرهای روشیله روشهای ذکر شده توسط کهنه شهری و آذری تاکامی، ۱۳۵۳ انجام شد و در طی قبل، حین و بعد از لقادرهای، فاکتورهای دُز تزریق، تعداد در گرم تخمک، وزن، قطر و جرم حجمی تخمک، هم‌آوری، تعیین درصد لقادرهای در دو مرحله تقسیم^۴ تایی و ۱۶ تایی، دمای آب در زمان تزریق، رسیدگی و انکوباسیون، وزن تخدمان، مدت زمان نگهداری در کورینسکی، مدت زمان انکوباسیون و درصد تلفات در این مرحله، تعداد لارو حاصله از هر مولد، وزن متوسط یک عدد لارو و تعداد لارو در گرم تعیین شد (کهنه شهری و آذری تاکامی، ۱۳۵۳)؛ Detlaff *et al.*, 1993 (۱۳۷۷).

قبل از عملیات تکثیر، فاکتورهای زیست‌سنگی (مورفومتریک) شامل وزن، طول کل، طول چنگالی، PV (فاصله ابتدای باله سینه‌ای تا ابتدای باله شکمی)، LX (فاصله ابتدای باله مخرجی تا قسمت چنگالی باله دمی)، دورشکم و ضریب چاقی (گیل سوگ، ۱۳۶۸) اندازه‌گیری و ثبت گردید.

جهت تعیین غلظت اسپرم نیز از روش شمارش بوسیله لام هموسیتومتر (Stoskopf, 1993) استفاده شد. همچنین جهت تعیین سن مولدین، از برش شعاع اول باله سینه‌ای بقطر 0.5×0.5 میلیمتر و قرار دادن نمونه در گلیسیرین 50% درصد بمدت ۲۴ ساعت و مشاهده و شمارش حلقه‌های سنی با استفاده از لوپ اقدام گردید.

نتایج

با زیست‌سنگی مولدین مشخص گردید که حداقل طول کل ماهیان ماده $112/5$ سانتیمتر و حداقل آن برابر 167 سانتیمتر و در ماهیان نربین 122 الی $153/5$ سانتیمتر می‌باشد (جدول ۱). وزن مولدین ماده نیز بین 10 تا 39 کیلوگرم و وزن مولدین نربین 10 تا 22 کیلوگرم اندازه‌گیری شد (جدول ۱). در مجموع سایر فاکتورها شامل طول چنگالی، PV، LX، اندازه‌های دور سینه و شکم و ضریب چاقی بصورت حداقل، حداقل و میانگین در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱: مقایسه حداقل، حداکثر و میانگین فاکتورهای مورفومتریک اندازه‌گیری شده در مولدین ماده و نر
صید شده

نر	ماده	ویژگیهای مورد سنجش				
میانگین	حداکثر	حداقل	میانگین	حداکثر	حداقل	میانگین
۱۲۹/۵	۱۵۳/۵	۱۲۲	۱۴۵/۸	۱۶۷	۱۱۲/۵	طول کل (سانتیمتر)
۱۱۴/۹۲	۱۳۲/۵	۱۰۷	۱۲۵/۱۱	۱۵۰/۵	۱۰۰	طول چنگالی (سانتیمتر)
۱۲/۶۹	۲۲	۱۰	۲۲/۱۴	۳۹	۱۰	وزن (کیلوگرم)
۴۸/۸	۵۸/۵	۴۲/۵	۵۷/۱۸	۶۹	۴۴/۵	PV (سانتیمتر)
۲۵/۶۲	۳۰	۲۲/۸	۲۷/۸	۳۳	۲۲/۵	LX (سانتیمتر)
۵۰/۳۴	۶۳	۴۶	۶۰/۳۲	۸۲	۴۷/۵	دورسینه (سانتیمتر)
۴۷/۹۲	۵۹	۴۳	۶۲/۰۷	۸۰	۴۹	دورشکم (سانتیمتر)
۰/۵۷	۰/۶۵	۰/۵۳	۰/۷۰	۰/۹۸	۰/۵۱	ضریب چاقی

در این مطالعه با توجه به اندازه‌گیری شاخص GV، ۱۵ مولد ماده انتخاب و مورد تزریق هورمون هیپوفیز قرار گرفتند که از این تعداد ۱۰ مولد به القاء هورمونی پاسخ مثبت داده ضمن اینکه از ۱۳ مولد نر نیز فقط ۵ مولد به تزریق هورمون جواب مثبت دادند.

بین مولدین تکثیر شده، کمترین وزن مولدین ماده ۱۵/۵ کیلوگرم و کمترین طول کل آنها ۱۳۶ سانتیمتر بود. همچنین کمترین وزن مولدین نر تکثیر شده ۱۰ کیلوگرم و کمترین طول کل آنها ۱۲۲ سانتیمتر ثبت گردید. بیشترین وزن مولدین ماده تکثیر شده ۲۹ کیلوگرم و بیشترین طول کل آنها ۱۶۳ سانتیمتر و بیشترین وزن مولدین نر تکثیر شده ۱۲/۵ کیلوگرم و بیشترین طول کل آنها ۱۳۰/۵ سانتیمتر بود.

در مولدین تکثیر شده، شاخص رسیدگی (GV) بین ۶/۱ تا ۹ تعیین گردید (جدول ۲). این در حالی بود که در مولدین غیرتکثیری (۱۷ عدد مولد)، شاخص رسیدگی بین ۴/۹ تا ۲۵/۷ با متوسط ۱۳/۵۹ متغیر بود (جدول ۴).

میزان تزریق هورمون در مولدین نر بین ۴۰ تا ۵۵ میلیگرم و در مولدین ماده بین ۶۰ تا ۷۵ میلیگرم بود که تزریق به ماده‌ها در دمای ۱۴/۵ تا ۱۵/۵ درجه و به نرها در دمای ۱۵ تا ۱۷ درجه

سانتیگراد صورت یذیرفت. وجود اختلاف دما بدلیل عدم تنظیم دمایی آب و همچنین زمانهای متفاوت تزریق بوده است. مدت زمان رسیدگی جنسی مولدین ماده بین ۳۲:۴۵ تا ۲۷:۲۰ ساعت بطول انجامید و میانگین این زمان ۲۹:۰۹ ساعت محاسبه شد.

وزن تخدمان در مولدین ماده ۲/۴۰۰ الی ۵/۴۸۰ کیلوگرم و میانگین آن ۳/۴۸۳ کیلوگرم تعیین گردید. بیشترین فراوانی وزن تخدمان در اوزان ۲/۵ تا ۶ کیلوگرم و در مولدین با وزن ۱۶ تا ۲۳ کیلوگرم مشاهده شد. تعداد در گرم تخمک بین ۴۵ تا ۷۵ عدد و بطور متوسط ۵۳/۳ عدد تخمک در گرم محاسبه گردید. هم‌آوری مطلق نیز بین ۱۱۵۲۰۰ الی ۲۶۳۲۰۰ عدد تخمک تعیین گردید (جدول ۲).

وزن یکعدد تخمک نیز بطور متوسط تعیین شد که این مقدار بین ۱۴ تا ۲۲ میلی‌گرم در مولدین مختلف متغیر بوده و میانگین آن ۱۸/۹۸ میلی‌گرم محاسبه گردید. قطر تخمک نیز بوسیله لوپ مدرج بین ۲/۹ تا ۳/۹۶ میلی‌متر و بطور متوسط ۳/۴۰ میلی‌متر و جرم حجمی تخمک نیز در مولدین مختلف ۰/۶۱ تا ۱/۰۹ میلی‌گرم بر میلی‌متر مکعب با میانگین ۰/۹۲۹ میلی‌گرم بر میلی‌متر مکعب تعیین شد (جدول ۲).

فعالیت اسپرماتوزوئید بین ۳ تا ۵ بال و غلظت اسپرم نیز بین ۸۰۵۰۰۰ الی ۱۵۸۰۰۰ در هر میلی‌متر مکعب در مولدین مختلف تعیین گردید. متوسط غلظت اسپرم در این مولدین ۱۲۵۹۰۰۰ عدد در هر میلی‌متر مکعب بود (جدول ۳).

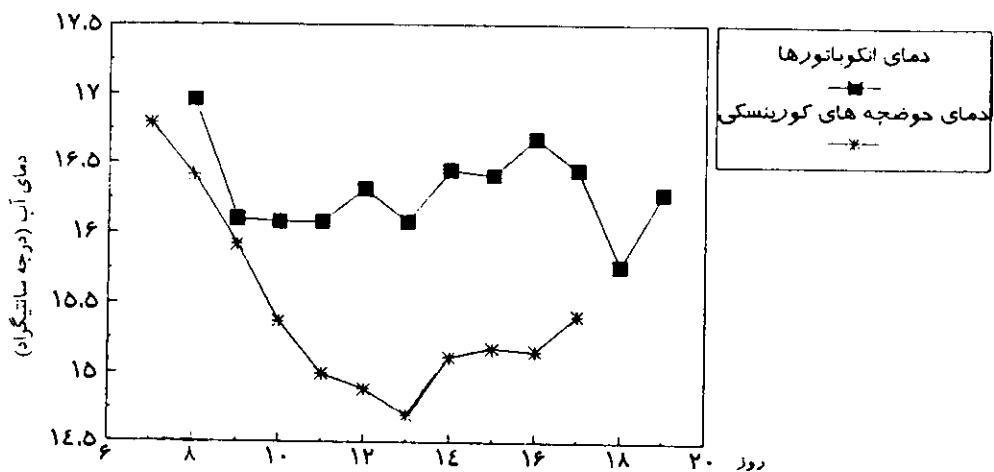
مدت نگهداری مولدین نر در حوضچه‌های کورینسکی قبل از تزریق هورمون ۵ تا ۱۹ روز و مولدین ماده ۲ تا ۳ روز بوده است. دمای آب در زمان نگهداری مولدین نر بین ۱۳ تا ۱۷ درجه و در مورد مولدین ماده بین ۱۴ تا ۱۵/۵ درجه سانتیگراد ثبت گردید.

مدت زمان رسیدن به تقسیم چهارتایی بطور متوسط ۳:۵۲ ساعت طول کشید که این مورد در مولدین مختلف بین ۳:۲۵ تا ۴:۲۵ ساعت متغیر بود. دمای آب در زمان تقسیم سلولی بین ۱۵/۸ تا ۱۶/۹ درجه سانتیگراد در نوسان بود. همچنین درصد لقاح در این مرحله محاسبه شد که بطور متوسط ۶۸/۲ درصد و در مولدین مختلف بین ۱۳ تا ۹۵ درصد تعیین گردید (جدول ۲).

مدت زمان رسیدن به تقسیم ۱۶ تایی بطور متوسط ۲۳:۳۸ ساعت طول کشید که در مولدین

مختلف ۰۰:۲۳ الی ۰۵:۲۴ ساعت متغیر بود. درصد لقادح در این مرحله بطور متوسط ۵۷/۱ درصد و در مولدین مختلف بین ۷ الی ۹۴ درصد تعیین گردید (جدول ۲).

دماه آب در طول دوره در حوضچه کورینسکی و همچنین انکوباتورها اندازه گیری و ثبت گردید (نمودار ۱) که این میزان در مرحله انکوباسیون بطور متوسط ۱۶/۳۳ درجه سانتیگراد محاسبه شد. مدت زمان انکوباسیون نیز که بستگی تام به دماه آب دارد بین ۱۲۹:۳۰ ساعت تا ۱۳۹ ساعت بطول انجامید و بطور متوسط این زمان ۱۳۳:۵۹ ساعت محاسبه شد (جدول ۲). ضمناً بطور متوسط، زمان انکوباسیون ۲۱۸۸ درجه - ساعت بطول انجامید.

نمودار ۱: درجه حرارت آب در حوضچه های کورینسکی و انکوباتورها

درصد تلفات در مرحله انکوباسیون بین ۱۸ تا ۱۰۰ درصد در مولدین مختلف محاسبه گردید که بطور متوسط این میزان، $61/4$ درصد تعیین شد (جدول ۲).

تعداد لارو حاصله در مولدین مختلف بین ۳۰۲۲ الی ۱۴۹۵۹۸ عدد بوده که به ازای هر مولد بطور متوسط ۷۷۱۳۱ عدد لارو محاسبه گردید. تعداد لارو در گرم نیز ۵۰ تا ۶۱ عدد و بطور متوسط $54/5$ عدد تعیین شد. وزن یکعدد لارو ۱۶ الی ۲۰ میلیگرم و بطور متوسط $18/32$ میلیگرم محاسبه گردید (جدول ۲).

نتایج حاصل از تعیین سن مولدین مشخص نمود که سن مولدین نر بین ۱۰ تا ۱۵ سال بوده و متوسط آن $12/7$ سال محاسبه گردید (جدول ۳). بیشترین طبقه سنی در سنین ۱۱ تا ۱۳ سالگی مشاهده شد. مولدین نر جواب داده به تزریق، سنی بین ۱۱ تا ۱۳ سال داشته و متوسط آن 12 سال محاسبه گردید.

در مولدین ماده مشخص شد که سن آنها ۱۱ تا ۱۸ سال بوده و متوسط کل آن $14/6$ سال محاسبه گردید (جداوی ۲ و ۴). بیشترین طبقه سنی در سنین ۱۳ تا ۱۶ سالگی مشاهده شد. مولدینی که تکثیر شدند سنی بین ۱۴ تا ۱۶ سال با متوسط $14/8$ سال داشتند (جدول ۱). در مولدین ماده غیرتکثیری (منتظور مولدینی که مناسب جهت تزریق هورمونی نبوده و یا به تزریق هورمونی جواب مشبت ندادند) سن مولدین بطور متوسط ۱۴ سال و ۵ ماه و ۲۳ روز ($14/47$ سال) بود و بین ۱۱ تا ۱۸ سال سن داشتند (جدول ۴).

جدول ۲: تابع حاصل از تکثیر مصنوعی مولین ماده چالشی در مراحل پس از لقاح

	نام	نگهداری در زمان به روش تکثیر	نام	نگهداری در زمان به روش تکثیر	نام	نگهداری در زمان به روش تکثیر	نام	نگهداری در زمان به روش تکثیر	نام	نگهداری در زمان به روش تکثیر	نام	نگهداری در زمان به روش تکثیر	
۱۷/۵	۰۷	۲۲۶۰۰	۷۷/۴	۱۳۲	۰۱	۲۲۵۰	۷۴	۳۶۰	۰۱/۰۱	۲۲۵۰	۷۰/۰۰	۰۱	۲۲۵۰
۱۷/۶	۰۷	۲۲۶۴۴	۰۵	۱۳۲	۰۲	۲۲۵۰	۹۱	۲۲۵	۰/۹۸	۲/۲۸	۱۸/۲	۰۵	۲۲۵
۱۹/۷	۰۰	۰۱۲۲۴	۰۸	۱۶۳	۰۳	۲۲۴	۶۱	۲۲۵	۰/۸۵	۲/۶	۲۰/۸	۰۷	۲۲۵
-	-	۱۰۰	-	۱۶۳	۰۳	۲۲۴	۱۵	۲۲۵	۰/۰۹	۲/۹	۱۴	۰۷	۲۲۵/۰۷/۱۰۰
۱۹	۰۵	۷۲۸۲۸	۰۰/۰۲	۱۳۲	۰۲	۲۲۳	۸۳	۲۲۵	۰/۹۱	۳/۴۹	۲/۰/۴	۰۹	۱۲۵/۴۷/۶۰۰
-	-	۱۰۰	-	۱۶۳	۰۲	۲۲۳	۱۳	۲۲۵	۰/۳۰	۰/۹۳	۲/۴/۲	۰۲	۱۲۵/۴۳/۸۰۰
۱۹	۰۵	۷۰۲۲۲	۹۶	۱۳۹	۰۲	۲۲۳	۲۱	۲۲۳	۰/۸۰	۰/۸۹	۲/۰/۲	۰۲	۱۲۵/۲۲/۱۰۰
۲۰	۰۱	۹۹۷۰۶	۳۰	۱۶۴	۰۲	۸۹	۲۲۱	۹۰	۲۲۳	۰/۰۱	۲/۴۳	۲۲	۰۲/۹/۰۷/۱۰۰
۱۸	۰۶	۱۲۹۵۴۸	۱۹۹/۴	۱۶۰	۰۲	۸۹	۲۲۰	۹۰	۲۲۰	۰/۹۱	۰/۹۶	۰/۰	۰۰/۴/۰۰/۰۰/۰۰

جدول ۳: نتایج حاصل از تکثیر مصنوعی مولدین نر چالباش

شماره مولد	وزن (کیلوگرم)	طول کل (سانتیمتر)	سن در زمان	ضریب چاقی	دما آب (میلی گرم)	دز تزریق به روز	فعالیت اسپرم (بال)	غلظت اسپرم	جهات تزریق	جوایدهای در کورینسکی	مدت نگهداری
سانتیگراد (درجه)											
۱۹	۱۰۲۰۰۰	۳	+	۴۰	۱۵	۰/۰۰	۱۱	۱۲۲	۱۰	۱	
۱۹	۸۰۵۰۰۰	۳	+	۴۰	۱۵	۰/۰۳	۱۳	۱۳۰/۵	۱۲	۲	
۱۹	۱۳۹۰۰۰۰	۴	+	۴۰	۱۶	۰/۶۲	۱۲	۱۲۶	۱۲/۵	۳	
۱۹	۱۰۱۰۰۰۰	۵	+	۴۰	۱۶	۰/۰۷	۱۱	۱۲۴	۱۱	۴	
۱۹	۱۰۰۰۰۰۰	۵	+	۴۰	۱۶	۰/۰۶	۱۳	۱۲۸/۵	۱۲	۵	
۱۹	-	-	-	۴۰	۱۵	۰/۶۵	۱۳	۱۲۴/۵	۱۲/۷	۶	
۵	-	-	-	۵۰	۱۵	۰/۰۵	۱۳	۱۲۹	۱۲	۷	
۸	-	-	-	۵۰	۱۵	۰/۰۳	۱۳	۱۳۱	۱۲	۸	
۸	-	-	-	۵۰	۱۵	۰/۰۶	۱۵	۱۲۲/۵	۱۰/۶	۹	
۸	-	-	-	۵۰	۱۵	۰/۰۴	۱۴	۱۴۰	۱۰	۱۰	
۸	-	-	-	۵۰	۱۵	۰/۰۹	۱۰	۱۲۵	۱۱/۷	۱۱	
۵	-	-	-	۵۰	۱۷	۰/۰۷	۱۲	۱۲۶	۱۱/۵	۱۲	
۵	-	-	-	۵۰	۱۷	۰/۶	۱۵	۱۵۳/۵	۲۲	۱۳	
۱۲/۶۱	۱۲۰۹۰۰۰	۴	-	۴۵/۱۵	۱۵/۰۳	۰/۰۷	۱۲/۷	۱۲۹/۵	۱۲/۶۹	میانگین	۸۶

جدول ۴: مشخصات و وضعیت مولدین ماده غیرتکثیری

شماره مولد	وزن (کیلوگرم)	طول کل (سانتیمتر)	سن سال	ضریب چاقی	موقعیت در زمان تخدمان در کورینسکی	دمای آب در زمان تزریق	وزن دُز تزریق (میلی گرم)	دُز تزریق (کیلوگرم)	مدت نگهداری به روز	(درجه سانتیگراد)
۳	۴/۶۵	۶۵	۱۵/۵	۴/۹	۰/۶۶	۱۶	۱۶۶	۳۰/۵	۱۱	
۳	۳/۳۵	۶۵	۱۵/۵	۸/۲	۰/۵۹	۱۵	۱۴۷	۱۹	۱۲	
۴	۴/۲۵	-	-	له شده	۰/۷۲	۱۴	۱۳۳	۱۷	۱۳	
۴	۱۲/۲۵	-	-	۱۲/۸	۰/۹۴	۱۸	۱۶۰/۵	۳۹	۱۴	
۴	۵	-	-	له شده	۰/۷۷	۱۳	۱۳۱	۱۷/۵	۱۵	
۴	۴/۲۵	-	-	له شده	۰/۶۷	۱۵	۱۶۰	۲۷/۵	۱۶	
۵	۴/۲	-	-	له شده	۰/۶۸	۱۳	۱۳۴	۱۶/۵	۱۷	
۵	۲/۷	-	-	۱۱/۲	۰/۵۱	۱۵	۱۰۲	۱۸	۱۸	
۶	۲/۷۵	-	-	۱۲	۰/۶۱	۱۴	۱۴۴	۱۸/۵	۱۹	
۶	۵/۱۵	-	-	۲۵/۷	۰/۷۰	۱۴	۱۴۴	۲۲/۵	۲۰	
۷	۲/۵	۶۰	۱۴/۵	۵/۱	۰/۷۰	۱۱	۱۱۲/۵	۱۰	۲۱	
۷	۵/۳۵	-	-	۱۰/۹	۰/۷۰	۱۴	۱۳۹/۵	۱۹/۵	۲۲	
۷	۳/۲۵	-	-	۲۴	۰/۹۸	۱۴	۱۴۰	۲۷	۲۲	
۷	۶/۲	-	-	۱۳/۱	۰/۶۶	۱۵	۱۵۰/۵	۲۲/۵	۲۲	
۷	۸/۷۵	-	-	۱۵/۴	۰/۷۶	۱۸	۱۶۷	۳۵/۵	۲۵	
۷	۲/۳۵	۷۵	۱۴	۹/۸	۰/۷	۱۳	۱۲۹/۹	۱۵/۵	۲۶	
۷	۵/۵	۷۵	۱۴	۱۰	۰/۶۶	۱۴	۱۴۲	۱۹	۲۷	
۷/۷	۵/۲۸	۶۸	۱۴/۷	۱۳/۰۹	۰/۷۱	۱۴/۴۷	۱۴۴/۲۶	۲۲/۰۵	میانگین	

متوسط طول چنگالی مولدین ماده ($125/11$ سانتیمتر) پایین‌تر از ماهیان صید شده از صیدگاههای مذکور (متوسط $133/33$ سانتیمتر) بود. همچنین متوسط طول چنگالی مولدین نر ($114/92$ سانتیمتر) نیز کمتر از ماهیان نر صید شده در آبهای ایران (متوسط $122/94$ سانتیمتر) بود.

وزن مولدین ماده (بطور متوسط $22/14$ کیلوگرم) در حد ماهیان صید شده از صیدگاهها (متوسط $22/09$ کیلوگرم) اندازه‌گیری شد ولی وزن مولدین نر (متوسط $12/69$ کیلوگرم) پایین‌تر از ماهیان صید شده از صیدگاهها (متوسط $16/21$ کیلوگرم) بود.

متوسط سن مولدین ماده ($14/6$ سال) برابر با متوسط سن ماهیان صید شده از صیدگاهها ($14/87$ سال) بود. این در حالی است که متوسط سن مولدین نر ($12/70$ سال) کمی پایین‌تر از ماهیان صید شده از صیدگاهها ($13/14$ سال) بود (آمار اخذ شده از بخش ارزیابی ذخایر انتستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاوباری، ۱۳۷۷).

بنابراین با توجه به موارد فوق می‌توان اذعان داشت که مولدین ماده از لحاظ اندازه، وزن و سن (بجز یک مورد) در حد مطلوبی قرار داشتند ولی این مورد در رابطه با مولدین نر شاید صادق نبوده و این ماهیان کوچکتر از حد مطلوب بوده و جزء ذخایر جوان چالباش محسوب شده که احتمالاً اولین دوره رسیدگی جنسی خود را می‌گذرانند. البته ذکر شده است که در رسیدگی جنسی، وزن عامل مهمتری نسبت به سن می‌باشد (Van Eenennaam & Doroshov, 1998).

در مولدین با وزن یکسان، هر قدر اندازه PV بزرگتر باشد محتویات حفره شکمی و به تبع آن مقدار تخمک (حجم تخدمدان) و یا حجم بیضه بیشتر خواهد بود. این حالت در مورد اندازه LX صادق نبوده بطوريکه در مولدین با وزن مساوی هر قدر اندازه LX کوچکتر باشد بهتر و مناسبتر خواهد بود. البته در این موارد باید به بالا بودن ضریب چاقی و اندازه دور سینه و شکم نیز توجه نمود.

با توجه به اینکه براساس رتبه‌بندی، گروه مولدین با ضریب چاقی بالای $5/0$ جزء مولدین مناسب محسوب می‌شوند، کلیه مولدین مورد بحث از این لحاظ در گروه بالای $5/0$ قرار داشتند. با در نظر گرفتن سن بلوغ که در چالباش ماده 12 تا 16 سال و در چالباش نر 11 تا 13 سال است مشخص شد که عمدۀ مولدین تاکنون تخریزی نکرده‌اند و این برای اولین بار است که

تخدمک یا اسپرم می‌دهند. سنین پایین‌تر جزء ماهیان نارس و سنین بالاتر را می‌توان در بین دو دوره تخرمیری و اسپرمدهی در نظر گرفت.

به لحاظ قطر و وزن تخدمک، بجز یک مولد که دارای تخدمکهای بسیار ریزی بود، بقیه دارای تخدمکهای مطلوبی از این نظر بوده و اندازه و وزن آنها در حد اندازه و وزن تخدمک در ماهیان چالباش حوزه شمالی خزر (۲۰/۶ میلی‌گرم در ولگا) قرار داشت (Pavlov, 1964). برگرفته شده از Holcik, 1989). تعداد تخدمک در هر گرم نیز با توجه به مطالعات مقدماتی طریک در سال ۱۳۶۹ روی ۵ مولد ماده که برابر ۵۵ عدد بود، در حد مطالعه حاضر می‌باشد.

جرم حجمی تخدمک نیز فاکتور مهمی در جهت مطالعات بعدی است. بدین صورت که اگر جرم حجمی تخدمک کم باشد تخدمک و لارو حاصله بیشتر روی آب خواهد بود که حالت مناسبی نمی‌باشد. اگر این عدد نزدیک به یک باشد تخدمک و یا لارو حاصله بحالت غوطه‌ور و اگر یک یا بیشتر از یک باشد در کف آب مستقر می‌گردد. این نکته از مواردی است که با توجه به حالت خواب در بچه ماهیان خاویاری می‌تواند در نظر گرفته شود. در مولدین مورد بررسی، بجز یک مورد، بقیه دارای تخدمک با جرم حجمی مناسبی بودند.

در مورد غلظت اسپرم نیز بجز یک مولد، بقیه مولدین دارای غلظت اسپرم طبیعی (بین 1×10^9 - 4×10^9 عدد اسپرمatozoid در سانتیمترمکعب) بودند (Dettlaff *et al.*, 1993).

از نظر درصد لقادح، نیمی از مولدین تکثیر شده دارای درصد لقادح زیر ۷۵ درصد بوده و در ۵۰ مورد، درصد لقادح زیر ۱۵ درصد مشاهده گردید. در عملیات تکثیر مصنوعی این نکته را باید در نظر داشت که در مولدین با درصد لقادح زیر ۵۰٪ عملأً تکثیر مصنوعی از بحث اقتصادی خود خارج گردیده و ادامه عملیات مقرنون بصرفة نمی‌باشد و حتی با ادامه اینکار بقیه تخدمهای سالم نیز آلوهه به قارچهایی نظیر ساپرولگنیا می‌گردد.

با نگاهی به وضعیت GV ملاحظه می‌گردد که با بالا رفتن موقعیت GV درصد لقادح پایین می‌آید. حتی اگر موقعیت GV بالا (بیش از ۸٪) و درصد لقادح نیز بالا باشد در مرحله انکوباسیون و مراحل بعدی پرورش، تلفات اینگونه جنین‌ها و لاروها افزایش خواهد یافت. این مورد از نکاتی است که در تزریق مولدین باید مد نظر قرار گرفته و فقط مولدینی که موقعیت GV آنها بین ۶ تا ۸٪ است را تزریق نمود و بقیه مولدین را یا باید در شرایطی نگهداری نمود تا موقعیت GV به حد مطلوب مورد نظر رسیده و یا با دُز پایین تزریق، موقعیت GV را به حد مطلوب رساند. در غیر

اینصورت، باید اینگونه مولдин به بخش خاویارسازی منتقل گرددند. لازم به ذکر است که در کارگاههای تکثیر مصنوعی در کشور روسیه، مولдин با موقعیت GV بالای ۸ به بخش خاویارسازی ارسال می‌شوند.

یکی از مشکلات در تکثیر چالباش درصد بالای تلفات انکوباسیونی می‌باشد، بطوریکه این مورد در تحقیق طریک در سال ۱۳۶۹ ۸۸ درصد و در تحقیق حاضر ۶۸/۲ درصد بوده و حتی در دو مولد تلفات ۱۰۰ درصد در این مرحله مشاهده گردید که علل عمدہ‌ای نظیر کامل نبودن سیکل رسیدگی جنسی در مولдин ماده و نتیجتاً عدم رسیدگی نهایی تخمک، وجود ناخالصی در گل رس و ذرات خارجی در آب سالن تکثیر و انکوباسیون و ایجاد ضایعات روی پوسته تخم‌ها و آمادگی آنها برای بروز آلودگی‌هایی نظیر ساپرولگنیوزیز و متغیر بودن شرایط فیزیکوشیمیایی آب در زمان انکوباسیون در این امر می‌توانند دخیل باشند.

صید مولдин از دریا جهت عملیات تکثیر مصنوعی نکته‌ای منفی محسوب می‌گردد زیرا اینگونه مولдин بلحاظ فیزیولوژیک و رسیدگی جنسی در حد مطلوبی قرار ندارند اما با توجه به موقعیت کشور ایران و دقت در این امر که رودخانه مهم و مناسبی جهت مهاجرت چالباش وجود ندارد و تعداد این ماهی که به رودخانه‌های سفیدرود و گرگانرود وارد می‌شوند بسیار اندک بوده (خوش خلق، ۱۳۷۴؛ لالوی، ۱۳۷۵) و جوابگوی نیازهای شیلات در این زمینه نمی‌باشد، کارگاههای تکثیر را وادر به صید مولد چالباش و تهیه آن از صیدگاههای ماهیان خاویاری می‌سازد. بنابراین لازم است مولدي انتخاب شود که شرایط مناسبی نظیر GV در حد مطلوب و شرایط فیزیولوژیک ایده آل (فلاختکار، ۱۳۷۷) داشته باشد.

با وجود تکثیر و رهاسازی چالباش در ایران، هنوز درخصوص این ماهی به موقفيتهایی نظیر آنچه که در مورد قره برون (*A. persicus*) مشاهده می‌شود، دست نیافته‌ایم. از علل عمدہ این امر می‌توان به عدم دستیابی به مولдин مناسب با درجه رسیدگی بالاتر و کیفیت نامناسب تکثیر و پرورش این ماهی اشاره نمود.

بهترین زمان جهت صید مولдин چالباش در ماههای مرداد تا مهر است چراکه هم تعداد چالباش در سواحل جنوبی خزر در حد خوبی است و هم ماهیان بیشتری در مراحل رسیدگی جنسی بالاتر قرار دارند (فلاختکار و مهرنیا، ۱۳۷۵). البته این نکته نیز قابل توجه است که عمدہ ماهیان چالباش صید شده در سواحل جنوبی خزر بدلیل شرایط خاص اکولوژیک موجود در

منطقه در مراحل پایین تر رسیدگی جنسی نسبت به ماهیان قرهبرون می باشند. بنابراین توجه به تعیین نرماتیوهای کلیه گونه های ماهیان خاویاری در شرایط کارگاه های تکثیر مصنوعی در ایران، انتخاب مولدین مناسب جهت این امر، خصوصاً در نظر گرفتن مولدین در مراحل رسیدگی بالاتر و مناسب تر از نظر فیزیولوژیک و توجه خاص به نگهداری مناسب مولدین در شرایط کارگاهی می تواند روند تکثیر مصنوعی را بهبود بخشد و مجموعه این فعالیت ها و کنترل و نظارت بر صید، می تواند به حفظ ذخایر گونه های ماهیان خاویاری منجر گردد.

تشکر و قدردانی

از رحمات آقایان دکتر پورکاظمی، دکتر سلطانی، دکتر آذری، مهندس رضا امینی، مهندس سلطانی، مهندس طاهری، مهندس طالشیان، مهندس خوش قلب و سایر افرادی که در این مجموعه نقشی را ایفا نمودند تشکر می نماییم چرا که بدون یاری این عزیزان، امکان انجام این تحقیق میسر نبود.

منابع

- پورکاظمی، م. ۱۳۷۶. نگرشی بر وضعیت تاسماهیان دریای خزر و چگونگی حفظ ذخایر آن. مجله علمی شیلات ایران، شماره ۳، صفحات ۱۳ تا ۲۲.
- خوش خلق، م. ر.، ۱۳۷۴. بررسی اثرات هیدرولوژیک سفیدرود در قبیل و بعد از احداث سد روی اکولوژی و تولید مثل قرهبرون و چالباش در این رودخانه. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس. ۱۴۶ صفحه.
- طريک، ع.ب.، ۱۳۶۹. گزارش نهايی پروژه تکثیر مصنوعی تاسماهی چالباش. مرکز تحقیقات شیلاتی مازندران، موسسه تحقیقات شیلات ایران. ۴۹ صفحه.
- فلاختکار، ب و مهرنیا، م.، ۱۳۷۵. ارزیابی ذخایر ماهیان خاویاری دریای خزر. پایان نامه کارشناسی، دانشگاه لاهیجان. ۱۳۶ صفحه.
- فلاختکار، ب.، ۱۳۷۷. ارزیابی کیفی بیولوژیک و فیزیولوژیک مولدین ماهی چالباش در تکثیر مصنوعی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس. ۱۴۵ صفحه. www.SID.ir

کهنه شهری، م. و آذری تاکامی، ق.، ۱۳۵۳. تکثیر مصنوعی و پرورش ماهیان خاویاری. انتشارات دانشگاه تهران. ۲۹۸ صفحه.

گیل سوگ، ج.، ۱۳۶۸. مختصری در باره ارزیابی ذخایر آبزیان. ترجمه: د. غنی نژاد و م. نوعی، ۱۳۶۹. شرکت سهامی شیلات ایران. ۱۷۵ صفحه.

الوبی، ف.، ۱۳۷۵. بررسی چگونگی مهاجرت ماهیان خاویاری به رودخانه‌های تجن و گرگانرود. مجله علمی شیلات ایران، شماره ۴، صفحات ۱۷ تا ۳۰.

نصری چاری، ع.، ۱۳۷۲. بررسی مقایسه‌ای پارامترهای مورفوبیولوژیک چالباش و قرهبرون سواحل جنوب دریای خزر در جهت نظریه استقلال قرهبرون بعنوان گونه تاسماهی ایران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران. ۱۳۱ صفحه.

Barannikova, I.A. , 1995. Sturgeon fisheries in Russia. Proceeding of the International Symposium on Sturgeons, 6-11 September 1993, VNIRO Publishing, Moscow. pp.124-136.

Berg, L.S. , 1948. Freshwater fishes of U.S.S.R and adjacent countries. IPST Jerusalem. Vol 1. 504 P.

Dettlaff, T.A. ; Ginsburg, A.S. ; Schmalhausen, O.I. , 1993. Sturgeon fishes, developmental biology and aquaculture. Springer Verlag. 300 P.

Holeik, J. , 1989. The freshwater fishes of Europe. Vol 1, part II. General introduction to fishes Acipenseriformes. AULA. Verlag Wiesbaden. 469 P.

IUCN Red List Categories , 1994. IUCN, Gland. 21 P.

Stoskopf, M.K. , 1993. Fish medicine. W.B. Saunders Co. 882 P.

Van Eenennaam, J.P. ; Doroshov, S.I. , 1998. Effects of age and body size on gonadal development of Atlantic sturgeon. Journal of Fish Biology. Vol. 53, pp.624-637.

Vlasenko, A.D. , 1994. Sturgeon status in the Caspian Sea. The International Conference on Sturgeon Biodiversity and Conservation. July 28-30. NewYork.